

Budgetanförande – Motala kommunfullmäktige 17 augusti 2026

Ordförande, ledamöter, åhörare.

Det här är en budgetdebatt. Men låt oss vara ärliga: det är också en värderingsdebatt. Bakom varje rad finns ett besked till Motalas invånare – till barnen i förskolan, eleverna som behöver stöd, personalen som redan går på knäna och de äldre som har rätt till trygghet.

Den styrande budgeten beskriver sig som ansvarsfull. Men ansvar är inte att lägga vackra ord över en verklighet där behoven växer. Ansvar är inte att kräva mer av personalen utan bättre förutsättningar, eller säga att skolan är viktig samtidigt som stödet inte räcker.

Vänsterpartiets budgetförslag utgår från en annan riktning. Vi säger: välfärden ska inte vara den post som ständigt får bära krisen. Barnen ska inte betala priset. De äldre ska inte betala priset. Personalen ska inte betala priset med sin hälsa, sin arbetsmiljö och sin ork.

För oss är det inte radikalt att kräva en förskola där barn blir sedda, en skola där elever får hjälp i tid och en äldreomsorg där människor möts av värdighet och personal som har tid. Det borde vara kärnan i kommunalpolitiken.

Men den styrande budgeten förvaltar en utveckling där välfärden pressas hårdare. Man talar om effektiviseringar, anpassningar och ansvar. Men för den som står i klassrummet, arbetar i hemtjänsten eller väntar på stöd betyder det ofta samma sak: mindre tid, färre händer och större press.

Det är dags att sluta kalla nedskärningar för effektiviseringar när konsekvensen blir sämre kvalitet. Och det är dags att sluta prata om personalen som kommunens viktigaste resurs om budgeten inte visar det i praktiken.

Skolan är ett tydligt exempel. När barn inte får stöd i tid växer problemen. När elevhälsan inte räcker till får lärare bära mer. Att spara där är inte klok ekonomi. Det är dyrt, kortsiktigt och orättvist.

Äldreomsorgen är ett annat exempel. Den äldre ska inte behöva anpassa sitt liv efter bemanningsbrist. Anhöriga ska inte fylla luckorna när

kommunen inte räcker till. Och personalen ska inte behöva gå hem med känslan av att de inte hann göra det som borde göras.

Här skiljer sig budgetarna åt. Den styrande budgeten säger i praktiken: håll igen, anpassa, gör mer med mindre. Vänsterpartiet säger: se behoven, stärk välfärden och ge personalen förutsättningar att göra ett bra jobb.

Det handlar också om jämlikhet. Ett samhälle håller inte ihop av sig självt. Om vi accepterar ökade klyftor och bristande stöd skapar vi ett Motala där människors möjligheter avgörs av var de bor och vilken ekonomi de föds in i.

Vänsterpartiet vill något annat. Vi vill bygga ett Motala där välfärden är stark, där barn får en rättvis start, där äldre möts med respekt och där personalens arbete värderas på riktigt. Vi vill investera i det som gör kommunen tryggare, friskare och mer sammanhållen.

Klimatet kräver också mer än högtidstal. En kommun som menar allvar måste planera för minskad energianvändning, hållbara transporter och investeringar som sänker kostnader på sikt. Det är klimatpolitik som ekonomiskt ansvar.

Ordförande, det går att välja en annan väg. Det går att välja en budget som inte gömmer politiska prioriteringar bakom tekniska formuleringar. Det går att säga att välfärden är värd att försvara – också när det kostar.

Den styrande budgeten må beskrivas som försiktig. Men för den som drabbas av bristande stöd, stressad omsorg eller för få vuxna i skolan är den inte försiktig. Den är hård mot dem som behöver kommunen mest.

Vänsterpartiets budgetförslag är därför inte bara ett alternativ i tabellerna. Det är ett annat politiskt vägval. Ett vägval för människor före marginaler. För välfärd före nedskärningar. För ett Motala som håller ihop.

Vi yrkar bifall till Vänsterpartiets budgetförslag och avslag på den styrande budgetens inriktning.

Peter Karlberg, gruppledare (V)